॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

पिलंया एव जगंत्या आ त्रिवृद्धै पंरिधीन् वंदन्त्येकंचत्वारिश्शच॥1॥

यदुभौ विमुच्यांतिथ्यं गृंह्णीयाद्यज्ञं विच्छिंन्द्याद्यदुभावविमुच्या यथानांगतायातिथ्यं क्रियते तादगेव तिद्वमुंक्तोऽन्योऽनुङ्वान्भवृत्य गृंह्णाति यज्ञस्य संतंत्ये पल्यन्वारंभते पत्नी हि पारीणह्यस्येशे पत्नियैवानुंमतं निर्वपति यद्वै पत्नीं यज्ञस्यं क्रोतिं मिथुनं तदथो पत्निया एव [1]

पुष यज्ञस्यांन्वारम्भोऽनंवच्छित्त्ये यावंद्भिर्वे राजांनुचरेरागच्छे सर्वेभ्यो व तेभ्यं आतिथ्यं क्रियते छन्दा रेसि खलु व सोमंस्य राज्ञोंऽनुचराण्यग्नेरांतिथ्यमंसि विष्णंवे त्वेत्यांह गायित्रया एवेतेनं करोति सोमंस्यातिथ्यमंसि विष्णंवे त्वेत्यांह त्रिष्टुमं एवेतेनं करोत्यतिथरातिथ्यमंसि विष्णंवे त्वेत्यांह जिगत्ये [2]

एवैतेनं करोत्युग्नयें त्वा रायस्पोषदाव्वे विष्णंवे

त्वेत्यांहानुष्टुमं पृवैतेनं करोति श्येनायं त्वा सोम्भृते विष्णंवे त्वेत्यांह गायित्रया पृवैतेनं करोति पश्च कृत्वों गृह्णाति पश्चांख्यरा पृङ्किः पाङ्कों युज्ञो युज्ञमेवावं रुन्द्धे ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्मृत्याद्गायित्रया उभयतं आतिथ्यस्यं क्रियत् इति यदेवादः सोममा [3]

अहंर्त्तस्माँद्रायित्रया उभ्यतं आतिथ्यस्यं क्रियते पुरस्ताँचोपिरेष्टाच् शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदांतिथ्यं नवंकपालः पुरोडाशों भवित तस्माँ न्नवधा शिरो विष्यूंतन्नवंकपालः पुरोडाशों भवित ते त्रयंश्विकपालाश्चिवृता स्तोमेन सिमांतास्तेजंश्चिवृत्तेजं एव यज्ञस्यं शीर्षन्दंधाित नवंकपालः पुरोडाशों भवित ते त्रयंश्विकपालाश्चिवृतां प्राणेन सिमांतास्विवृद्धै [4]

प्राणिस्रवृतंमेव प्राणमंभिपूर्वं यज्ञस्यं शीर्षन्दंधाति प्रजापंतेर्वा एतानि पख्यमंणि यदंश्ववाला ऐंख्यवी तिरश्ची यदाश्वंवालः प्रस्तरो भवंत्येख्यवी तिरश्ची प्रजापंतेरेव तचख्युः सम्भरित देवा वै या आहुंतीरजुंहवुस्ता असुरा निष्कावंमादन्ते देवाः काँर्ष्मर्यंमपश्यन्कर्मण्यों वै कर्मैनेन कुर्वीतिति ते काँर्ष्मर्यमयाँन्परिधीन् [5] अकुर्वत तैर्वे ते रख्या १ स्यपाँघ्रत् यत्काँर्ष्मर्यमयाः

रख्यंसामनंन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रख्या र स्यपहन्त्यूर्ध्वे स्मिधावा दधात्युपरिष्टादेव रख्या र स्यपहिन्ति यज्ञंषान्यां तूष्णीमन्याम्मिथुन्त्वाय द्वे आ दंधाति द्विपाद्यज्ञंमानः प्रतिष्ठित्ये ब्रह्मवादिनो वदन्ति [6] अग्निश्च वा एतौ सोमश्च कथा सोमायातिथ्यं क्रियते नाग्नय इति यद्ग्राविग्नम्मिथेत्वा प्रहरंति तेनैवाग्नयं आतिथ्यं क्रियतेऽथो खल्वांहर्ग्निः सर्वा देवता इति यद्मविरासाद्याग्निम्मन्थंति ह्व्यायैवासंन्नाय सर्वा देवतां जनयति॥ [7]

परिधयो भवंन्ति रख्यंसामपंहत्ये सः स्पंशंयति

यो वा ओजं आहु यदंशीयेति तैंऽग्नृ एकांदश च॥2॥

देवासुराः संयंत्ता आस्नते देवा मिथो विप्रिया आस्नतेऽ ३ न्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाः पश्चधा व्यंत्रामत्रुग्नि- वसुंभिः सोमों रुद्रैरिन्द्रों म्रुह्मिर्वरुण आदित्यैर्वृह्स्पतिर्विश्वैर्देवैस्तेंऽमन्यन्तासुंरेभ्यो वा इदम्भ्रातृंव्येभ्य रध्यामो यन्मिथो विप्रियाः स्मो या न इमाः प्रियास्तुनुबस्ताः समवद्यामहै ताभ्यः स निर्ऋच्छाद्यः [8]

नः प्रथमोऽ ई न्योंन्यस्मै द्रुह्यादिति तस्माद्यः सतांनूनित्रणाम्प्रथमो द्रुह्यंति स आर्तिमार्च्छंति यत्तांनूनित्र संमव्द्यति आतृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परांस्य आतृंव्यो भवति पश्च कृत्वोऽवं द्यति पश्चधा हि ते तथ्संम्वाद्यन्ताथो पश्चांख्वरा पङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवावं रुन्द्ध आपंतये त्वा गृह्यामीत्यांह प्राणो वै [9]

आपंतिः प्राणमेव प्रीणाति परिपतय इत्यांह मनो वै परिपतिर्मनं एव प्रीणाति तनूनम्र इत्यांह तनुवो हि ते ताः संम्वाद्यंन्त शाक्करायेत्यांह शक्त्ये हि ते ताः संम्वाद्यंन्त शक्मन्नोजिष्ठायेत्याहौजिष्ठ हे हि ते तदात्मनः सम्वाद्यन्तानांधृष्टमस्यनाधृष्यमित्याहानांधृष्ट हे ह्येतदंनाधृष्यन्देवानामोजेः [10]

इत्यांह देवाना है ह्येतदोजों ऽभिशस्तिपा अनिभशस्तेन्यमित्य ह्येतदेनभिशस्तेन्यमन् मे दीख्यां दीख्यापंतिर्मन्यतामित्यांह यथायजुरेवैतद्धृतं वै देवा वर्ज्रं कृत्वा सोमंमघ्रन्नन्तिकमिंव खलु वा अंस्यैतचंरित् यत्तांनून्त्रेणं प्रचरंन्त्य १ शुर्रे शुस्ते देव सोमा प्यांयतामित्यांह यत् [11]

पुवास्यापुवायते यन्मीयंते तदेवास्यैतेना प्याययत्या तुभ्यमिन्द्रं प्यायतामा त्वमिन्द्रांय प्यायस्वेत्यांहोभावेवेन्द्रं च सोमं चा प्याययत्या प्यायय सखीन्थ्यन्या मेधयेत्यांहर्त्विजो वा अस्य सखायस्तानेवा प्याययित स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामंशीय [12]

इत्यांहाशिषंमेवैतामा शाँस्ते प्र वा एतेंंऽस्माल्लोकाच्यंवन्ते ये सोमंमाप्याययंन्त्यन्तिरख्यदेवत्यों हि सोम् आप्यांयित् एष्टा रायः प्रेषे भगायेत्यांह द्यावांपृथिवीभ्यांमेव नंमस्कृत्यास्मिल्लोंके प्रतिं तिष्ठन्ति देवासुराः संयंत्ता आस्नन्ते देवा बिभ्यंतोऽग्निम्प्राविशन्तस्मादाहुरग्निः सर्वा देवता इति ते [13]

अग्निमेव वर्रूथं कृत्वासुरान्भ्यंभवन्नग्निमेव खलु वा एष प्र विंशति योऽवान्तरदीख्वामुपैति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्यात्मानंमेव दीख्वया पाति प्रजामंवान्तरदीख्वयां संतुराम्मेखंला॰ सुमायंच्छते प्रजा ह्यांत्मनोऽन्तंरतरा त्रप्तव्रंतो भवति मदंन्तीभिर्मार्जयते निर्ह्यंग्निः शीतेन् वायंति समिंख्ये या ते अग्ने रुद्रिया त्निरित्यांह स्वयैवैनंद्देवतंया व्रतयित सयोनित्वाय शान्त्यै॥ [14]

असिष्यतीति जुहुयाथ्सायम्प्रांतरुपसद्श्वतुंर्वि श्रातिस्सश्रुतुरोऽग्रे पोर्डश च॥३॥

तेषामसुंराणान्तिस्रः पुरं आसन्नयस्मय्यंवमाऽथं रज्ताऽथ हरिणी ता देवा जेतुन्नाशंक्रवन्ता उपसदैवाजिंगीषन्तस्मांदाहुर्यश्च वेद यश्च नोपसदा वै मंहापुरं जंयन्तीति त इषुष् समंस्कुर्वताग्निमनींक्ष् सोमर् शल्यं विष्णुन्तेजंनन्ते ऽब्रुवन्क इमामंसिष्यतीतिं [15]

रुद्र इत्यंब्रुवत्रुद्रो वै क्रूरः सौंऽस्यत्विति सौंऽब्रवीद्वरं वृणा अहमेव पंशूनामधिपतिरसानीति तस्माँदुद्रः पंशूनामधिपतिस्ता रुद्रोऽवांसृज्ञथ्स तिस्रः पुरो भित्त्वैभ्यो लोकभ्योऽसुंरान्प्राणुंदत् यदुंप्सदं उपस्चन्ते भ्रातृंव्यपराणुत्त्यै नान्यामाहुंतिम्पुरस्तां ब्रुहुयाद्यद्न्यामाहुंतिम्पुरस्तां ब्रुहुयात् [16]

अन्यन्मुखं कुर्यात्स्रुवेणांघारमा घारयति यज्ञस्य प्रज्ञांत्यै

परांङितिक्रम्यं जुहोति परांच एवैभ्यो लोकेभ्यो यर्जमानो भार्तृंव्यान्त्र णुंदते पुनंरत्याक्रम्योपसदं जुहोति प्रणुद्यैवैभ्यो लोकेभ्यो भार्तृंव्याञ्चित्वा भार्तृंव्यलोकम्भ्यारोहित देवा वै याः प्रातरुंपसदं उपासीदन्नह्रस्ताभिरसुंरान्प्राणुंदन्त याः सायश्रातिरेयै ताभिर्यथ्मायम्प्रांतरुपसदेः [17]

उपसद्यन्तेऽहोरात्राभ्यांमेव तद्यजमानो भार्तृंव्यान्प्रणुंदते याः प्रातर्याज्याः स्युस्ताः सायम्पुरोनुवाक्याः

उपसद्यन्तऽहारात्राभ्यामुव तद्यजमाना भ्रातृब्यान्प्र णुंदते याः प्रातर्याज्याः स्युस्ताः सायम्पुरोनुवाक्याः कुर्यादयातयामत्वाय तिस्र उपसद उपैति त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति षट्थ्सम्पंद्यन्ते षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति द्वादंशाहीने सोम् उपैति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरमेव प्रीणाति चतुंर्विश्शतिः सम् [18]

पद्यन्ते चतुंर्वि शितरर्धमासा अर्धमासानेव प्रीणात्याराँग्रामव कामयेतास्मिन्में लोकेऽर्धुंक स्यादित्येकमग्रेऽथे द्वावथ त्रीनथं चतुरं एषा वा आराँग्रावान्तरदीख्वास्मिन्नेवास्में लोकेऽर्धुंकम्भवति प्रोवंरीयसीमवान्तरदीख्वामुपेयाद्यः कामयेतामुष्मिन्मे लोकेऽर्धुंक स्यादितिं चतुरोऽग्रेऽथ् त्रीनथ् द्वावथैकंमेषा वै प्रोवंरीयस्यवान्तरदीख्वामुष्मिन्नेवास्मे

लोकेऽर्धुंकम्भवति॥ [19]

रुन्धे वामुमोषो वेदित्वमसुंराणाबैदित्वम्भवन्ति पश्चवि शतिश्च॥४॥

सुवर्गं वा एते लोकं यंन्ति य उंप्सदं उपयन्ति तेषाय्यं उन्नयते हीयंत एव स नोदंनेषीति सून्नीयमिव यो वै स्वार्थेतांय्याँता ॥ श्रान्तो हीयंत उत स निष्ट्यायं सह वंसित तस्मांथ्सकृदुन्नीय नापंरमुन्नयेत द्ध्रोन्नयेतैतहै पंशूना ॥ रूप ॥

यज्ञो देवेभ्यो निलायत विष्णूं रूपं कृत्वा स पृथिवीम्प्राविश्वतं देवा हस्तान्थ्यः १२२४ च्छुन्तिमन्द्रं उपर्युपर्यत्यंक्रामृत् सौऽब्रवीत्को मायमुपर्युपर्यत्यंक्रमीदित्यहं दुर्गे हन्तेत्यथ् कस्त्वमित्यहं दुर्गादाहुर्तेति सौऽब्रवीदुर्गे वै हन्तांवोचथा वराहोऽयं वांममोषः [21]

सप्तानां गिरीणाम्प्रस्तांद्वित्तं वेद्यमसुराणाम्बिभर्ति तं जहि यदि दुर्गे हन्तासीति स दर्भपुञ्जीलमुद्धृद्धं सप्त गिरीन्भित्त्वा तमहन्थ्सोंऽब्रवीदुर्गाद्वा आहंर्तावोचथा एतमा हरेति तमेंभ्यो यज्ञ एव यज्ञमाहंरद्यत्तद्वित्तं वेद्यमसुराणामविन्दन्त तदेकं वेद्ये वेदित्वमसुराणाम् [22] वा ड्यमग्रं आसीद्यावदासीनः परापश्यंति तावंद्देवानान्ते देवा अंब्रुवृत्तस्त्वेव नोऽस्यामपीति कियंद्वो दास्याम् इति यावंदियः संलावृकी त्रिः परिकामंति तावंत्रो दत्तेति स इन्द्रंः सलावृकी रूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यक्रामृत्तदिमामंविन्दन्त यदिमामविन्दन्त तद्वेद्ये वेदित्वम् [23]

सा वा इय सर्वेव वेदिरियंति शख्यामीति त्वा अवमायं यजन्ते त्रि श्वात्पदानि पृश्वात्तिरश्ची भवति पद्गि श्वात्प्राची चतुंवि शातिः पुरस्तांतिरश्ची दर्शदश्च सम्पंद्यन्ते दशांख्यरा विराडन्नं विराङ्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्द्व उद्धेन्ति यदेवास्यां अमेध्यं तदपं हुन्त्युद्धेन्ति तस्मादोषंधयः पर्गं भवन्ति बर्हिः स्तृणाति तस्मादोषंधयः पुन्रा भवन्त्युत्तंरम्बर्हिषं उत्तरब्र्हिः स्तृणाति प्रजा वे बर्हिर्यजंमान उत्तरब्र्हिर्यजंमानमेवायंजमानादुत्तंरं करोति तस्माद्यजंमानोऽयंजमानादुत्तंरः॥ [24]

एतद्वै क्रूर इवैकंब्रता आत्मना यर्जमानस्य त्रयोंदश च॥५॥

यद्वा अनींशानो भारमांद्त्ते वि वै स लिंशते यद्वादंश साह्रस्योपसदः स्युस्तिस्रोऽहीनंस्य यज्ञस्य विलोम क्रियेत तिस्र एव साह्रस्योपसदो द्वादंशाहीनंस्य यज्ञस्यं सवीर्यत्वायाथो सलोम क्रियते वृथ्सस्यैकः स्तनों भागी हि सोऽथैक् स्तनं वृतमुपैत्यथ द्वावथ त्रीनथं चृतुरं एतद्वै [25]

ख्युरपंवि नामं व्रतं येन् प्र जातान्त्रातृंव्यात्रुदते प्रति जिन्ष्यमाणानथो कनीयसैव भूय उपैति चतुरोऽग्रे स्तनान्व्रतम्पैत्यथ् त्रीनथ् द्वावथैकंमेतद्वे सुंजघनं नामं व्रतं तंपस्य सुवर्ग्यमथो प्रैव जांयते प्रजयां प्शुभिर्यवागू राजन्यंस्य व्रतं कूरेव वै यंवागः कूर इंव [26]

राज्ञन्यों वर्ज्रस्य रूप समृद्धा आमिख्या वैश्यंस्य पाकयज्ञस्यं रूपम्पृष्ट्ये पयों ब्राह्मणस्य तेजो वे ब्राह्मणस्तेजः पयस्तेजंसैव तेजः पयं आत्मन्धत्तेऽथो पर्यसा वे गर्भा वर्धन्ते गर्भ इव खलु वा एष यद्दीं ख्यितो यदंस्य पयों ब्रतम्भवंत्यात्मानमेव तद्वर्धयित त्रिव्रंतो वे मनुरासी द्विव्रंता असुरा एकं व्रताः [27]

देवाः प्रातर्मध्यंदिने सायं तन्मनौर्वतमांसीत्पाकय्ज्ञस्यं रूपम्पुष्टौ प्रातश्चं सायं चासुराणां निर्मध्यं ख्युधो रूपं तत्सते परांभवन्मध्यंदिने मध्यरात्रे देवानां तत्स्तें ऽभवन्थ्सुवृगं लोकमायन् यदंस्य मध्यंदिने मध्यरात्रे व्रतम्भवंति मध्यतो वा अन्नेन भुञ्जते मध्यत एव तद्र्जं धत्ते भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मनां [28]

पराँऽस्य भ्रातृंत्यो भवति गर्भो वा एष यद्दींख्यितो योनिर्दीख्यितविमितां यद्दींख्यितो दींख्यितविमितात्प्रवसेद्यथा योनेर्गर्भः स्कन्दिति तादृगेव तन्न प्रवस्तृत्यमात्मनो गोपीथायैष वै व्याघ्रः कुंलगोपो यद्ग्निस्तस्माद्यद्दींख्यितः प्रवसेथ्स एनमीश्वरोऽनृत्थाय हन्तोर्न प्रवस्तृत्यमात्मनो गृत्ये दिख्यणतः शंय एतद्दै यजमानस्यायतंन् स्व एवायतंने शयेऽग्निमेभ्यावृत्यं शये देवतां एव यज्ञमेभ्यावृत्यं शये॥ [29]

यात्वे हंवि्थानंश्च पुशून्याप्मनाऽष्टादंश च॥६॥

पुरोहंविषि देवयजंने याजयेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो यज्ञो नंमेदिभ सुंवर्गं लोकं जयेदित्येतद्वै पुरोहंविर्देवयजंनं यस्य होतां प्रातरनुवाकमंनुब्रुवन्नग्निम्प आंदित्यम्भि विपश्यत्युपैनमुत्तरो यज्ञो नंमत्यभि सुंवर्गं लोकं जयत्याप्ते देव्यजने याजयेद्भातृंव्यवन्तम्पन्थां वाधिस्पर्शयेत्कृतं वा यावन्नानंसे यातवै [30]

न रथांयैतद्वा आप्तं देवयजंनमाप्तोत्येव भ्रातृंव्यं नैनम्भ्रातृंव्य आप्नोत्येकोन्नते देवयजंने याजयेत्पशुकांममेकोन्नत् देवयजंनादिङ्गिरसः पृशूनंसृजन्तान्तरा संदोहिविर्धाने उन्नतः स्यादेतद्वा एकोन्नतं देवयजंनम्पशुमानेव भविति त्र्यंन्नते देवयजंने याजयेथ्सुवर्गकांमुन्त्र्यंन्नताद्वे देवयजंनादिङ्गिरसः सुवर्गं लोकमांयन्नन्तराहंवनीयं च हिव्धानं च [31]

उत्रतः स्यादन्तरा हिविधानं च सदेश्चान्तरा सदेश्च गार्हंपत्यं चैतद्वे त्र्यंत्रतं देवयजंनः सुवर्गमेव लोकमेति प्रतिष्ठिते देवयजंने याजयेत्प्रतिष्ठाकांममेतद्वे प्रतिष्ठितं देवयजंनं यथ्सर्वतः समम्प्रत्येव तिष्ठति यत्रान्याअन्या ओषंधयो व्यतिषक्ताः स्युस्तद्यांजयेत्पशुकांममेतद्वे पंशूनाः रूपः रूपेणैवास्मै पृशून् [32] अवं रुन्द्वे पशुमानेव भवति निर्ऋतिगृहीते

अव रुन्द्ध पशुमान्व भवात् निर्ऋातगृहात देवयजंने याजयेद्यं कामयेत् निर्ऋत्यास्य युज्ञं ग्राहयेयमित्येतद्वै निर्ऋतिगृहीतं देवयजंनं यथ्सदृश्यै सत्यां ऋख्यन्निर्ऋत्यैवास्यं यज्ञं ग्रांहयति व्यावृत्ते देवयजंने याजयेद्धावृत्कांमं यम्पात्रं वा तत्ये वा मीमा सेरिन्ग्राचीनं माहवनीयांत्प्रवण स्यांत्प्रतीचीनं गार्हं पत्यादेतद्दे व्यावृत्तं देवयजंनिष्ठं पाप्मना भ्रातृं व्येणा वर्तते नैनम्पात्रे न तत्ये मीमा सन्ते कार्ये देवयजंने याजयेद्भृतिंकामं कार्यो व पुरुषो भवंत्येव॥ [33]

मिमीते नामं ध्रुवाऽपं शुचा त्रीणिं च॥७॥

तेभ्यं उत्तरवेदिः सिर्इति रूपं कृत्वोभयांनन्तराप्ऋम्यांतिष्ठते देवा अमन्यन्त यत्रान् वा इयम्पावध्रस्यति त इदम्भविष्यन्तीति तामुपांमन्त्रयन्त साब्रंबीद्वरं वृणे सर्वान्मया कामान्व्यंश्ववथ् पूर्वां तु माऽग्नेराहुतिरश्ववता इति तस्माद्त्तरवेदिम्पूर्वामुग्नेर्व्याघांरयन्ति वारंवृत् इहांस्यै शम्यंया परि मिमीते [34]

मात्रैवास्यै साऽथों युक्तेनैव युक्तमवं रुन्द्धे वित्तायंनी मेऽसीत्यांह वित्ता ह्यंनानावंत्तिक्तायंनी मेऽसीत्यांह तिक्तान् ह्यंनानावदवंतान्मा नाथितमित्यांह नाथितान् ह्यंनानावदवंतान्मा व्यथितमित्यांह व्यथितान् ह्यंनानावंद्विदेरग्नि नामं [35]

अग्ने अङ्गिर् इति त्रिर्हंरित य एवेषु लोकेष्वग्नयस्तानेवावं रुन्द्धे तूष्णीं चंतुर्थः हंर्त्यनिरुक्तमेवावं रुन्द्धे सिःहीरंसि मिह्षीर्सीत्यांह सिःहीर्ह्येषा रूपं कृत्वोभयांनन्तराप्क्रम्यातिं प्रथस्वोरु ते यज्ञपंतिः प्रथतामित्यांह यजंमानमेव प्रजयां प्रश्निः प्रथयति ध्रुवा [36]

असीति सं हंन्ति धृत्ये देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः शुम्भस्वत्यवं चोख्यति प्र चं किरित शुद्धां इन्द्रघोषस्त्वा वसुंभिः पुरस्तौत्पात्वित्यांह दिग्भ्य एवेनाम्प्रोख्यंति देवा श्रे अदुंत्तरवेदिरुपावंवर्तीहैव वि जंयामहा इत्यसुंरा वर्ज्ञमुद्धत्यं देवानभ्यांयन्त तानिंन्द्रघोषो वसुंभिः पुरस्तादपं [37]
अनुद्रत मनोजवाः पितृभिर्दिख्यणतः प्रचेता रुद्रैः

अनुद्रत् मनाजवाः प्रिशामदाख्यणतः प्रचता रुद्रः पश्चाद्विश्वकर्मादित्यैरुत्तरतो यदेवमृत्तरवेदिम्प्रोख्यति दिग्भ्य एव तद्यजमानो भ्रातृंच्यान्प्रणुंदत् इन्द्रो यतीन्थ्सालावृकेभ्यः प्रायंच्छ्त्तान्दंख्यिणत उत्तरवेद्या आदन् यत्प्रोख्यंणीनामुच्छिष्येत् तद्दंख्यिणत उत्तरवेद्यै नि नंयेद्यदेव तत्रं कूरं तत्तेनं शमयति यं द्विष्यात्तं ध्यांयेच्छुचैवैनंमर्पयति॥ [38]

वित्त्वा देवयत पृषामंब्रुवन् यानि चतुंश्चत्वारि श्शच॥८॥

सोत्तरवेदिरंब्रवीथ्सर्वान्मया कामान्व्यंश्ववथेति ते देवा अंकामयन्तासुंरान्आतृंव्यान्भि भंवेमेति तेऽजुहवुः सिश्हीरंसि सपत्रसाही स्वाहेति तेऽसुंरान्आतृंव्यान्भ्यंभवन्तेऽस् प्रजां विन्देम्हीति तेऽजुहवुः सिश्हीरंसि सुप्रजाविनः स्वाहेति ते प्रजामंविन्दन्त ते प्रजां वित्त्वा [39]

अकामयन्त पश्न विन्देम्हीति तेंऽजुहवुः सिर्हीरंसि रायस्पोष्विनः स्वाहेति ते पश्ननंविन्दन्त ते पश्नन् वित्त्वाऽ कामयन्त प्रतिष्ठां विन्देम्हीति तेंऽजुहवुः सिर्हीरंस्यादित्यविनः स्वाहेति त इमाम्प्रतिष्ठामंविन्दन्त त इमाम्प्रतिष्ठां वित्त्वाकांमयन्त देवतां आशिष उपेयामेति तेंऽजुहवुः सिर्हीर्स्या वंह देवान्देंवयते [40]

यजंमानाय स्वाहेति ते देवतां आशिष उपायन्पश्च कृत्वो व्याघारयति पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्धेऽख्ण्या व्याघारयति तस्मादख्ण्या पशवोऽङ्गानि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै भूतेभ्यस्त्वेति सुचमुद्गृह्णाति य एव देवा भूतास्तेषान्तद्भांग्धेयन्तानेव तेनं प्रीणाति पौतुंद्रवान्परिधीन्परिं दधात्येषाम् [41]

लोकानाविँधृत्या अग्नेस्नयो ज्याया रसो भ्रातंर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहंन्तः प्रामीयन्त सौंऽग्निरंबिभेदित्थं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स निलायत् स यावँनस्पतिष्ववंसत्ताम्पूतुंद्रौ यामोषंधीषु तार सुंगन्धितेजने याम्पृशुषु ताम्पेत्वंस्यान्तरा शृङ्गे तं देवताः प्रैषंमैच्छन्तमन्वंविन्दन्तमंब्रुवन्न् [42]

उपं न आ वर्तस्व हृव्यं नों वृहेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणै यदेव गृंहीतस्याहृंतस्य बिहःपरिधि स्कन्दात्तन्मे भातृंणाम्भाग्धेयंमस्दिति तस्माद्यद्गृंहीतस्याहृंतस्य बिहःपरिधि स्कन्दिति त्रेषान्तद्भांग्धेयं तानेव तेनं प्रीणाति सोऽमन्यतास्थन्वन्तों मे पूर्वे भातरः प्रामेषतास्थानि शातया इति स यानि [43]

अस्थान्यशांतयत् तत्पूतुंद्वभवद्यन्मा १ समुपंमृतं तद्गल्गुंलु यदेतान्थ्यंम्भारान्थ्यम्भरंत्यग्निमेव तथ्यम्भरत्यग्नेः प्रीषम्सीत्यांहाग्नेर्ह्यंतत्प्रीषं यथ्यंभारा अथो खल्वांहुरेते वावेनं ते भ्रातरः परि शेरे यत्पौतुंद्रवाः परिधय इति॥ [44]

पत्नी हन्युर्वा पृथिव्या विष्यूंत्विंष्णोः पड्विरंशतिश्च॥९॥

बृद्धमवं स्यति वरुणपाशादेवैनं मुश्चित् प्र णेनेक्ति मेध्यं प्रवैनं करोति सावित्रियर्चा हुत्वा हंविधीने प्र वंतियति सिवितृप्रंसूत पृवैने प्र वंतियति वरुणो वा एष दुर्वागुंभ्यतो बद्धो यदख्यः स यदुथ्सर्जेद्यजंमानस्य गृहान्भ्यथ्मंर्जेत् सुवाग्देव दुर्या आवदेत्यांह गृहा वै दुर्याः शान्त्यै पत्नीं [45]

उपांनिक्त पत्नी हि सर्वस्य मित्रिम्मित्रत्वाय यहै पत्नी यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्निया एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनंवच्छित्त्ये वर्त्मना वा अन्वित्यं यज्ञ रख्या एके जिघा एके वेष्णावीभ्यां मृग्भ्या बँत्में नोर्जुहोति यज्ञो वे विष्णुं र्य् ज्ञादेव रख्या एस्यपं हिन्त यद्ध्य र्यं नुमावाहुं ति अस्याद्ख्या एसि यज्ञ एहेन्युः [46]

हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति नान्धौऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञ॰ रख्या॰सि प्रन्ति प्राची प्रेतमध्वरं कृल्पयंन्ती इत्याह सुवर्गमेवैने लोकं गंमयत्यत्रं रमेथावँष्मन्पृथिव्या इत्याह वर्ष्म् होतत्पृंथिव्या यद्देवयजन् शिरो वा पृतद्यज्ञस्य यद्वंविर्धानंन्दिवो वां विष्णवुत वां पृथिव्याः [47]

इत्याशीर्पदय्ची दिख्यंणस्य हिव्धीनंस्य मेथीं नि हिन्ति शीर्षत एव यज्ञस्य यजमान आशिषोऽवं रुन्द्धे दण्डो वा औप्रस्तृतीयंस्य हिव्धीनंस्य वषद्भारेणाख्यंमच्छिन्द्यतृतीयं छुदिर्हिव्धीनंयोरुदाह्रियतं तृतीयंस्य हिव्धीन्स्यावंरुद्धे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धेविधीन्विंष्णों र्राटंमिस् विष्णोः पृष्ठम्सीत्याह् तस्मादेतावृद्धा शिरो विष्यूत्विंष्णोः स्यूरंसि विष्णोध्र्वम्सीत्याह वेष्ण्व हि देवतंया हिव्धीन्य्यँम्प्रंथमं ग्रन्थं ग्रंशीयाद्यत्तं न विस्तृ स्ययेदमेहेनाध्वर्यः प्र मीयेत् तस्माथ्स विस्रस्यः॥ [48]

अपंहत्यै तस्मांत्यितृदेवृत्यंन्तेनेव नवंछिद् तस्माथ्सदः पश्चंदश च॥10॥

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रस्व इत्यभ्रिमा देते प्रसूत्या अश्विनौर्बाहुभ्यामित्यांहाश्विनौ हि देवानांमध्वर्यू आस्ताम्पूष्णो हस्ताभ्यामित्यांह यत्यै वर्ज्ञ इव वा एषा यदभ्रिरभिरिसे नारिर्सीत्यांह शान्त्यै काण्डेकाण्डे वे क्रियमांणे यज्ञ रख्यारेस जिघारसित् परिलिखित्र रख्या परिलिखिता अरांतय इत्यांह रख्यंसामपंहत्यै [49]

इदम्हर रख्यंसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योंऽस्मान्द्वेष्टि यं चे व्यं द्विष्म इत्यांह् द्वौ वाव पुरुषो यं चैव द्वेष्टि यश्चेनं द्वेष्टि तयोंरेवानंन्तरायं ग्रीवाः कृन्तित दिवे त्वान्तिरिख्याय त्वा पृथिव्ये त्वेत्यांहैभ्य एवैनां ह्राँकेभ्यः

प्रोरक्षंति प्रस्तांद्वीचीम्प्रोरक्षंति तस्माँत् [50]
प्रस्तांद्वीचीम्मनुष्यां ऊर्ज्मुपं जीवन्ति ऋ्रिमेव वा
प्रतत्करोति यत्खनंत्यपोऽवं नयति शान्त्ये यवंमती्रवं
नयत्यूर्वे यव ऊर्गुंदुम्बरं ऊर्जेवोर्ज् समर्धयति यजंमानेन्
सिम्मतौदुंम्बरी भवति यावांनेव यजंमान्स्तावंतीमेवास्मिन्नूर्जं
दधाति पितृणा॰ सदंनम्सीतिं ब्रहिरवं स्तृणाति

पितृदेवृत्यम् [51]
ह्यंतद्यन्निखांत्ययँद्धर्हिरनंवस्तीर्य मिनुयात्पंतृदेवृत्यां
निखांता स्याद्धर्हिरंवस्तीर्यं मिनोत्यस्यामेवैनाम्मिनोत्यथौं
स्वारुहंमेवैनांङ्करोत्युद्धिव स्तभानान्तरिख्यम्पृणेत्यांहैषाङ्काँकान्
द्युतानस्त्वां मारुतो मिनोत्वित्याह द्युतानो हं स्म व मारुतो
देवानामौद्म्बरीम्मिनोति तेनैव [52]
पुनाम्मिनोति ब्रह्मवनिन्त्वा ख्यत्रवनिमित्यांह

यथायजुरेवैतद्धृतेनं द्यावापृथिवी आ पृंणेथामित्यौद्रेम्बर्यां जुहोति द्यावापृथिवी एव रसेनानक्त्यान्तम्नववंस्रावयत्यान्तम्व यर्जमानं तेजंसाऽनक्त्यैन्द्रम्सीतिं छुदिरिध नि दंधात्यैन्द्रश्हि देवत्या सदों विश्वजनस्यं छायेत्यांह विश्वजनस्य ह्येषा छाया यथ्सदो नवंछिद [53]

तेर्जस्कामस्य मिनुयात्रिवृता स्तोमेन सम्मित्न्तेर्जस्रिवृत्तेज्ञ भेवत्येकांदशछदीन्द्रियकांमस्येकांदशाख्यरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियाव्येव भेवति पश्चंदशछदि भ्रातृंव्यवतः पश्चदशो वज्रो भ्रातृंव्याभिभूत्ये सप्तदंशछिद प्रजाकांमस्य सप्तद्शः प्रजापंतिः प्रजापंतेरात्र्या एकंविश्शतिछिद प्रतिष्ठाकांमस्येकविश्शस्तोमांनाम्प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या उदर्ं वै सद् अर्गुंदुम्बरो मध्यत औद्मंबरीम्मिनोति मध्यत एव प्रजानामूर्जं दथाति तस्मांत् [54]

मध्यत ऊर्जा भुंञ्जते यजमानलोके वै दिख्यंणानि

मध्यत ऊजा मुझत यजमानलाक व दाख्यणान छुदी १ षि भ्रातृव्यलोक उत्तराणि दिख्यणान्युत्तराणि करोति यजमानमेवायंजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयंजमानाव व्यावृत्त्यै तस्मादरंण्यम्प्रजा उपं जीवन्ति परि त्वा गिर्वणो गिर् इत्यांह यथायजुरेवैतिदन्द्रंस्य स्यूरसीन्द्रंस्य ध्रुवम्सीत्यांहैन्द्र हि देवतंया सदो यम्प्रंथमं ग्रन्थिं ग्रंशीयाद्यत्तं न विस्रु सयेदमेंहेनाध्वर्युः प्र मीयेत् तस्माथ्स विस्रस्यंः॥ [55]

वुपामि यवंमतीरवं नयति हविर्धानंमेव त्रयोवि श्रातिश्च॥11॥

शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धंविधानंम्प्राणा उपर्वा हंविधानं खायन्ते तस्मांच्छीर्षन्प्राणा अधस्तांत्खायन्ते तस्मांद्धस्तांच्छीर्षाः प्राणा रंख्योहणो वलगृहनो वैष्णवान्खंनामीत्यांह वैष्णवा हि देवतंयोपर्वा असुंरा वै निर्यन्तो देवानाम्प्राणेषुं वलगान्त्यंखनन्तान्बांहुमात्रेऽन्वंविन्दन्तर खांयन्त इदमहं तं वंलगमुद्धंपामि [56]

यं नंः समानो यमसंमानो निच्खानेत्यांहु ह्रौ वाव पुरुषो यश्चैव संमानो यश्चासंमानो यमेवास्मै तौ वंलुगं निखनंतस्तमेवोह्नंपति सं तृंणत्ति तस्माथ्संतृंण्णा अन्तर्तः प्राणा न सम्भिनत्ति तस्मादसंम्भिन्नाः प्राणा अपोऽवं नयति तस्मादार्द्रा अन्तर्तः प्राणा यवंमतीरवं नयति [57]

ऊर्ग्वे यवंः प्राणा उपर्वाः प्राणेष्वेवोर्जं दधाति ब्रहिरवं

स्तृणाति तस्माँ होम्शा अन्तर्तः प्राणा आज्येन व्याघारयित तेजो वा आज्येम्प्राणा उपर्वाः प्राणेष्वेव तेजो दधाति हनू वा एते यज्ञस्य यदंधिषवंणे न सं तृण्त्यसंतृण्णे हि हनू अथो खलुं दीर्घसोमे संतृद्ये धृत्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धंविधानम् [58]

प्राणा उपर्वा हर्नू अधिषवंण जिह्ना चर्म ग्रावांणो दन्ता मुखंमाहवनीयो नासिकोत्तरवेदिरुदर् सदो यदा खलु वै जिह्नयां दथ्स्वधि खादत्यथ मुखं गच्छति यदा मुखं गच्छत्यथोदरं गच्छति तस्माँ द्धविधीने चर्मन्नधि ग्रावंभिरभिषुत्यांहवनीये हुत्वा प्रत्यश्चः परेत्य सदिस भख्ययन्ति यो वै विराजों यज्ञमुखे दोहं वेदं दुह एवैनांमियं वै विराद्गस्यै त्वक्रमीधोंऽधिषवंणे स्तर्ना उपर्वा ग्रावांणो वथ्सा ऋत्विजों दुहन्ति सोमः पयो य एवं वेदं दुह एवैनाम्॥ [59]

चात्वांठाथ्सुवुर्गाय् यद्वैसर्जुनानिं वैष्णुव्यर्चा पृथिव्यै साध्या हुपे त्वेत्युग्निना पर्यग्नि पृशोः पृशुमालभ्य मेदंसा सुचावेकांदश॥11॥ चात्वांठाद्वेवानुपैतिं मुश्चति प्रह्रियमांणाय् पर्यग्नि पृशुमालभ्य चतुंप्पादो द्विपष्टिः॥62॥ चात्वांठात्पृशुपुं दधाति॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु। ॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता षष्ठकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io} \ | \ \ {\sf http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/